

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 03.02.2025.Г			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вриједност
	95-15		

03.02.2025

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 032221 23 Uvp
Banjaluka, 15.01.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Ćupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Ane Matic, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“ Banjaluka, Ulica Krfska broj 64e, koga zastupa Srđan Blagovčanin, predsjedavajući Upravnog odbora (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 01-96-2/22 od 16.06.2022. godine, tužene Komisije za žalbe Republike Srpske, u predmetu utvrđivanja sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 032221 22 U od 30.01.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj 15.01.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Образложење

Pobijanom presudom stavom 1. izreke odbijena je tužba podnesena protiv uvedno označenog osporenog akta, kojim je je odbačena kao izjavljena od neovlašćenog lica žalba tužioca podnesena protiv rješenja Republičke komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske broj 02-159-S/22-10, O.S. od 17.05.2022. godine. Tim prvostepenim rješenjem je utvrđeno da se Gordana Mišeljić, odbornik u Skupštini grada Trebinje, ne nalazi u sukobu interesa. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe se obrazlaže razlozima da je tužena zakonito postupila kada je osporenim aktom, pozivom na odredbu člana 224. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), odbacila žalbu tužioca podnesenu protiv prvostepenog rješenja od 17.05.2022. godine, jer je za svoju odluku dala valjane, na zakonu zasnovane razloge. Sud je naveo da iz stanja spisa proizlazi da se tužilac dana 22.02.2022. godine, obratio Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, sa prijavom za sprovođenje postupka za utvrđivanje postojanja sukoba interesa Gordana Mišeljića, te da je rješenjem tog organa od 17.05.2022. godine utvrđeno da se izabrani predstavnik Gordana Mišeljić, odbornik u Skupštini grada Trebinje, ne nalazi u sukobu interesa. Dalje je naveo da je tužilac protiv tog rješenja izjavio žalbu, koja je osporenim aktom odbačena kao podnesena od neovlašćenog lica, uz obrazloženje da u postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa odbornika Gordana

Mišeljića, tužilac nema status stranke, već je isti samo inicijator postupka, a što proizilazi iz odredaba člana 16. stav 1. i 17. stav 1. i 6. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske broj 73/08 i 52/14 - u daljem tekstu: Zakon). Naime, odredbom člana 16. stav 1. Zakona propisano je da Komisija pokreće postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, po vlastitoj inicijativi ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koju ocijeni osnovanom, a odredbom člana 17. stav 1. istog zakona je propisano da se protiv prvostepene odluke Komisije, žalba može izjaviti Komisiji za žalbe, dok je stavom 6. istog člana propisano da se protiv konačnog rješenja Komisije za žalbe može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom. Sud je podržao stav tuženog da iz navedenih odredaba proizilazi da se postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa pokreće i vodi po službenoj dužnosti, dok prijava koju je tužilac podnio Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, predstavlja samo inicijativu ili signal da ista u skladu sa ovlaštenjima pokrene i provede postupak po službenoj dužnosti i nakon toga donese odgovarajuću odluku, što jasno znači da tužilac nije stranka u postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa protiv odbornika Gordana Mišeljića, već samo inicijator tog postupka, tako da ne može ulagati pravne lijekove (žalbu) na odluku prvostepenog organa Republičke komisije za utvrđivanja sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, kako je to pravilno obrazložila tužena u osporenom aktu, jer pravni lijek (žalbu) može izjaviti samo lice protiv kojeg se taj postupak vodio, u ovom slučaju odbornik Gordan Mišeljić. S tim u vezi, sud nije ispitivao navode tužbe koji se odnose na činjenična i pravna utvrđenja prvostepenog organa, iz razloga što tužilac nije aktivno legitimisana stranka u predmetnom upravnom postupku.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija zakonitost iste zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. Ukratko interpretira stav tužene koji je podržao sud, a koji se svodi na to da tužilac nije stranka u predmetnom upravnom postupku utvrđivanja sukoba interesa, nego samo inicijator postupka, te da stoga ne postoji osnov da se cijeni zakonitost osporenog, odnosno prvostepenog akta u materijalno-pravnom smislu. Smatra da je taj stav suprotan odredbi člana 38. ZOUP koja kad se dovede u pravnu vezu sa odredbama člana 16. stav 1. i 17. stav 1. Zakona, jasno upućuje na to da tužilac u konkretnom predmetu ima stranačku legitimaciju, jer se odlučuje o njegovom pravnom interesu koji se ogleda u tome što je osnovna djelatnost tužioca suzbijanje korupcije i sukoba interesa te odgovornost i transparentnost rada javnih institucija, što upravo predstavlja pravni interes koji u konkretnom slučaju želi da zaštiti, ali to mu nije omogućeno, obzirom da je njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja od 17.05.2022. godine odbačena. Ponavlja navode inicijative od 22.02.2022. godine koju je podnio prvostepenom organu pozivom na odredbu člana 8. Zakona i koja je ocijenjena neosnovanom jer je utvrđeno da FK „Leotar“ u toku 2021. godine nije finansiran od strane Grada Trebinje u iznosu većem od 100.000,00 KM, pri čemu je pribavljen i prihvaćen odgovor Stručne službe Skupštine grada Trebinje da ne raspolažu podacima o finansiranju FK „Leotar“ iz budžeta grada, ali nije provjereno da li iznos od 486.500,00 KM koji je isplaćen od strane Udruženja Sportsko društvo „Leotar“ predstavlja novac iz budžeta Republike Srpske ili jedinice lokalne samouprave, što su bili suštinski žalbeni navodi koje tužena nije cijenila, uz stav da tužilac nema svojstvo stranke u ovom upravnom postupku, koji stav je bez osnova podržao sud. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tužena obaveže da mu nadoknadi troškove upravnog spora koji se odnose na sudske takse na tužbu, presudu i zahtjev.

Tužena je dostavila odgovor na zahtjev u kojem navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta čiju je zakonitost podržao nižestepeni sud i koje razloge ponavlja, predlažući da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice, Gordan Mišeljić, nije dao odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 16.06.2022. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Ispravno tužena i sud zaključuju da tužilac kao podnosilac inicijative za utvrđivanje postojanja sukoba interesa odbornika Skupštine grada Trebinje Gordana Mišeljića, nema svojstvo stranke, što znači ni mogućnost izjavljivanja žalbe na prvostepeno rješenje od 17.05.2022. godine (kojim je utvrđeno da pomenuto lice nije u sukobu interesa), a koja žalba je stoga odbačena osporenim aktom, kao podnesena od neovlašćenog lica.

Ovaj zaključak je zasnovan na pravilnom tumačenju odredaba člana 16. stav 1. i 17. stav 1. Zakona, u vezi sa odredbom člana 38. ZOUP. Naime, odredbom člana 16. stav 1. Zakona propisano je da Komisija pokreće postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, po vlastitoj inicijativi ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koju ocijeni osnovanom, a odredbom člana 17. stav 1. istog zakona propisano je da se protiv prvostepene odluke Komisije žalba može izjaviti Komisiji za žalbe. Dalje, odredbom člana 38. ZOUP je propisano da su stranke u upravnom postupku lice po čijem zahtjevu je pokrenut postupak, lice protiv koga se vodi postupak i lice koje radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa ima pravo da učestvuje u postupku.

Nesporno je da tužilac nije lice koje je pokrenulo upravni postupak, da nije lice protiv koga se vodi postupak, niti se u ovom slučaju radi se o ostvarivanju bilo kakvih prava ili pravnih interesa tužioca. Jednostavno radi se o ovlašćenju tužioca da podnese inicijativu Komisiji za pokretanje postupka utvrđivanja postojanja sukoba interesa, a koja inicijativa samo pruža Komisiji saznanje da može pokrenuti postupak utvrđivanja postojanja sukoba interesa, koji se inače vodi po službenoj dužnosti.

Neosnovan je navod tužioca da njegov pravni interes za učešće u ovom postupku i izjavljivanje žalbe proizilazi iz njegove osnovne djelatnosti (borba protiv korupcije i sukoba interesa, odgovornost i transparentnost rada javnih institucija), jer povreda pravnog interesa zasnovanog na zakonu, znači povredu određenog interesa zasnovanog na pravnom propisu. Tužilac se ne poziva ni na kakav propis kojim je povređen njegov pravni interes zasnovan na zakonu, osim što navodi osnovne ciljeve svoje djelatnosti, koji nisu sporni, ali ni osnov da mu se dozvoli izjavljivanje žalbe protiv prvostepenog rješenja, jer se ni ekstenzivnim tumačenjem odredbe člana 38. ZOUP ne može doći do zaključka da lice koje podnosi inicijativu u skladu sa Zakonom, ima status stranke u smislu odredbe člana 38. ZOUP.

Budući da prvostepenim rješenjem kojim je odlučeno o inicijativi tužioca za pokretanje postupka utvrđivanja sukoba interesa Gordana Mišeljića, odbornika u Skupštini grada Trebinje,

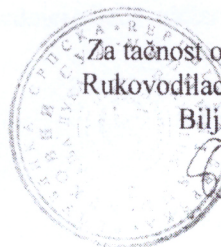
nije povrijeđeno pravo ili pravni interes tužioca, to je pravilno osporenim aktom odbačena njegova žalba kao podnesena od neovlašćenog lica u skladu sa odredbom člana 224. stav 1. ZOUP, u vezi sa odredbama člana 16. stav 1. i 17. stav 1. Zakona, kako je to zaključila tužena, a podržao nižestepeni sud.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakornitosti iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija na osnovu odredbe člana 40. stav 1. ZUS.

Odluka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizlazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Ana Matić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić

Biljana Aćić